

при това то се наслаждава съ обширни права, то всички поводи за пѣ нататъшни оплаквания се устраняватъ. Разчленението на България създадо поводъ къмъ постоянно възбуждение, което всѣка минута все се усилюва. Това възбуждение наблюдавали въ 1884 година, въ врѣме на всеобщото подаване адреси въ полза на съединение на Румелия съ княжеството, и то се проявило недавно, когато, най сетнѣ, сливането на раздѣленитѣ части било съ вѣсторгъ провъзгласено отъ всичкото население.

Съвръшенното положение на християнитѣ въ Македония е пѣ ужасно, отъ когато и да било, тъй като оттоманитѣ разбиратъ, че единственното сръдство за побъркване на освобождението на раята се състои въ съвършенното ѣ унищожение. Тѣ това и правятъ и, при това, правятъ го невидимо за Европа, тъй като въ Македония Англия унищожила двѣтѣ вице-консулства, които прѣди тамъ е съдържала. Тя не иска да гледа печалнитѣ послѣдствия отъ творението на Биконсфилда! За щастие, пѣтешественницитѣ не мълчатъ, и до София и Пловдивъ дохожда ехото на жалбитѣ отъ приносимитѣ въ жертва. Като нарисовалъ, съгласно съ английскитѣ „сини книги“, картината на онова, което сж търпѣли християнитѣ въ провинциитѣ на Турция, — Сенъ-Маркъ Жарденъ значително е помогналъ да се зароди въ Европа чувство на симпатия къмъ тѣзи нещастни населения, и послѣдствие отъ това било освобождението на Босна, Сърбия, България и Румелия. Сега, трѣбва по схщия пѣтъ да се даде помощ на раята, прѣнесена въ жертва отъ Англия на нейния Берлинскій трактатъ. Положението на раята е нетърпимо: нищо не може да даде понятие за онова, което тя търпи отъ арнаутитѣ и отъ турскитѣ войници. Ето, що говори по тоя поводъ единъ тори, приятель на лорда Биконсфилда и лорда Салисбюри, — маркизъ Батъ, въ своята недавна книга, която издалъ послѣ своето пѣтешествие по полуострова: „Македония прѣдставлява въ настояще врѣме примѣръ за положението на провинция, находяща се подъ игото на Турция. Анархия господствова навсѣкждѣ: правителството